

کارگردان فیلم تجربی «آن شب» در گفت‌وگو با روزنامه صبا

سینما، جایی برای تخلیه ذهن و ایده‌های انتزاعی است

معصومه دهقان
گفت‌وگو

مریم رسولی یزدی، کارگردان و فیلم‌ساز جوان از شهرستان رفسنجان است که برای اولین بار

با فیلم کوتاه تجربی «آن شب» در جشنواره فیلم کوتاه تهران حضور دارد. در این گفت‌وگو با او درباره مسیر فیلم‌سازی‌اش، تجربیاتش و چالش‌های فیلم‌سازی در ایران صحبت کرده‌ایم.

کمی از پیشینه هنری‌تان بگویید.

تحصیلاتم در زمینه آموزش زبان فارسی است و فوق‌لیسانس این رشته را دارم. همچنین، لیسانس زبان و ادبیات انگلیسی دارم. علاقه‌مندی من به سینما از سال ۱۴۰۰ شروع شد و در انجمن سینمای جوان ثبت‌نام کردم و دوره‌های آموزشی را گذراندم. اولین فیلم کوتاهی که ساختم، برای جشنواره شهر رفسنجان بود که در آن موفق به کسب جایزه بهترین فیلم داستانی شدم. پس از آن، تصمیم گرفتم وارد دنیای انیمیشن شدم، اما خیلی زود متوجه شدم که این نوع فیلم‌سازی به من نمی‌خورد. بنابراین به سمت ساخت فیلم تجربی روی آوردم.

چرا به فیلم‌سازی تجربی علاقه‌مند شدید؟

من از بچگی شعر می‌نوشتم و همیشه به دنیای تصویر و استعاره‌های شاعرانه علاقه داشتم. وقتی ایده‌هایی به ذهنم می‌رسید، بیشتر به شکل تصاویری انتزاعی و تصویری از آن‌ها برخورد می‌کردم تا داستان‌های خطی و معمولی. به همین دلیل، به این نتیجه رسیدم که فیلم‌سازی تجربی و مفهومی بهترین راه برای بیان این ایده‌هاست. در واقع، به جای اینکه داستانی خطی را روایت کنم، دوست دارم مفاهیم را از طریق تصاویر و فضاهای انتزاعی منتقل کنم.

ایده فیلم آخر شما از کجا آمد؟

ایده فیلمی که اخیراً ساخته‌ام، ریشه در تجربیات شخصی و لحظات ساده اما تأثیرگذار دارد. برای جشنواره شهرنما می‌خواستم فیلمی بسازم و برای پیدا کردن ایده به پارک رفتم. در آنجا، نگاه من به گل‌های آفتابگردان جلب شد. احساس کردم که سر یک انسان را می‌توان به گل آفتابگردان تشبیه کرد. این تصویر در ذهنم ماند و شب‌ها به آن فکر می‌کردم. بعد از مدتی، تصمیم گرفتم که داستانی بسازم که در آن گل آفتابگردان نماد نور و زندگی در برابر سیاهی و جنگ باشد. در نهایت، این ایده به یک فیلم تجربی تبدیل شد.

فرآیند تولید فیلم چگونه بود؟
تولید این فیلم با چالش‌های زیادی همراه بود. چون من تجربه حرفه‌ای در سینما نداشتم، تمام مراحل تولید فیلم از جمله کارگردانی، تهیه‌کنندگی، تدوین و حتی انتخاب تجهیزات، همه را خودم انجام دادم. به دلیل محدودیت مالی، برای انجام کارها مجبور شدم از هوش مصنوعی کمک بگیرم. این روش به من اجازه داد تا فیلم را با کمترین هزینه بسازم و کاملاً مطابق با تصورات خودم پیش بروم. در نهایت، فیلم با استفاده از تکنیک‌های ساده و با تکیه بر تصاویر و فضاهای انتزاعی ساخته شد.

با توجه به اینکه این فیلم اولین حضور حرفه‌ای شما در جشنواره تهران است، احساس شما چیست؟

حضور در جشنواره تهران برای من یک تجربه فوق‌العاده است. باورم نمی‌شد که این فیلم را بتوانم به جشنواره ارسال کنم. واقعاً برایم مهم است که بازخوردهای جشنواره را بشنوم. چون فیلم به صورت کاملاً تجربی و بدون مشورت با دیگران ساخته شده و هیچ‌کس جز خودم در فرآیند تولید دخیل نبوده است. حالا مشتاقم که ببینم مردم و داوران جشنواره چه بازخوردهایی خواهند داشت و آیا ایده‌ها و تصورات من در این فضا به درستی منتقل شده است یا نه.

جشنواره تهران چه تأثیری می‌تواند بر آینده شما در سینما داشته باشد؟

جشنواره تهران برای من یک فرصت بزرگ است. این جشنواره به من اجازه می‌دهد تا با فیلم‌سازان دیگر آشنا شوم، آثار آن‌ها را ببینم و تجربیات جدیدی کسب کنم. مهم‌ترین چیزی که از این فضا می‌خواهم، فرصت یادگیری و رشد است. حضور در چنین جشنواره‌هایی به من کمک می‌کند تا از فضای حرفه‌ای سینما بیشتر بهره‌مند شوم و بتوانم در آینده به طور جدی‌تر و حرفه‌ای‌تر وارد این عرصه شوم.

آیا قصد دارید فیلم را به جشنواره‌های خارجی ارسال کنید؟

در حال حاضر هیچ تصمیم خاصی برای ارسال فیلم به جشنواره‌های خارجی ندارم. اما قطعاً بازخورد جشنواره تهران را بررسی خواهم کرد. اگر بازخوردها مثبت باشد، ممکن است این فیلم را به جشنواره‌های خارجی ارسال کنم. در هر صورت، علاقه‌مندم که تجربه‌های بیشتری در این زمینه کسب کنم.

حمایت‌ها از فیلم‌سازان کوتاه در ایران چگونه است؟

حمایت‌ها از فیلم‌سازان کوتاه و تجربی در ایران محدود است. من

شخصاً برای دریافت حمایت مالی برای پروژه‌های خود، از شهرداری و دیگر نهادها درخواست کرده‌ام، اما جواب منفی گرفتم. برای مثال، وقتی برای ساخت انیمیشن درخواست بودجه دادم، به من گفتند که چون رزومه کافی ندارم، نمی‌توانند حمایت کنند. متأسفانه به نظر می‌رسد که حمایت‌هایی که از فیلم‌سازان کوتاه و تجربی می‌شود، آن‌طور که باید و شاید نیست. این مسئله باعث می‌شود که فیلم‌سازان جوان و مستقل نتوانند به راحتی آثار خود را به طور حرفه‌ای تولید کنند.

آینده خود را در سینما چگونه می‌بینید؟

آینده‌ام را امیدوارانه می‌بینم. دلم می‌خواهد که در آینده بیشتر در زمینه فیلم‌سازی تجربی فعالیت کنم و بتوانم ایده‌های متفاوت و جدیدی را در سینما به نمایش بگذارم. امیدوارم که این جشنواره‌ها و تجربیات به من کمک کنند تا

در مسیر حرفه‌ای‌تری قدم بردارم و بتوانم آثار بهتری بسازم.

